

Sygnatura akt II AKa 328/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Krameris

Sędziowie: SSA Grzegorz Kapera

SSA Andrzej Kot (spr.)

Protokolant: Iwona Łaptus

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej Urszuli Piwowarczyk-Strugały

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2017 r.

sprawy **F. K. i W. S.**

oskarżonych za czyny z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych i Prokuratora, co do W. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 13 czerwca 2017 r. sygn. akt III K 103/16

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych F. K. i W. S. w ten sposób, że obniża wymierzone im kary pozbawienia wolności do 3 (trzech) lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec F. K. i W. S. utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 10 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego i wymierza im opłaty za obie instancje w wysokości:

- F. K. 1600 zł;

- W. S. 900 zł.

UZASADNIENIE

F. K. i W. S. zostali oskarżeni o to, że :

I. od bliżej nieustalonego dnia do 8 września 2015 roku w miejscowości (...), gmina W., województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz z osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiali 405 krzaków konopi innej niż włókniste, w zamiarze wytworzenia środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste, przy czym uprawa ta mogła dostarczyć 14 160 gram w/w środka odurzającego, co stanowi znaczną ilość,

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w dniu 8 września 2015 roku w J., gmina W., województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz z osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy w budynku jednorodzinnym w miejscowości J. nr (...) wytwarzali znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste, w ten sposób, że po uprzednim ścięciu dojrzałych roślin, poddali je procesowi suszenia w przygotowanym pomieszczeniu w celu uzyskania znacznych ilości środka odurzającego w ilości nie mniejszej niż 20.322 gramów suszu konopi innych niż włókniste,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn.. akt: III K 103/15:

I. uznał oskarżonych F. K. i W. S. za winnych tego, że od bliżej nieustalonego dnia do 8 września 2015 roku w miejscowości (...), gmina W., województwo (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu oraz z osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania i inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiali 405 krzaków konopi innych niż włókniste, w zamiarze wytworzenia środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste, przy czym uprawa ta mogła dostarczyć nie mniej niż 8.910 gramów w/w środka odurzającego, co stanowi znaczną ilość oraz działając jak powyżej wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zebrali ziele konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 12.442 gramów a nadto działając jak powyżej oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w budynku jednorodzinnym w miejscowości J. nr (...) wytwarzali znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste, w ten sposób, że po uprzednim ścięciu dojrzałych roślin, poddali je procesowi suszenia w przygotowanym pomieszczeniu w celu uzyskania znacznych ilości środka odurzającego w ilości nie mniejszej niż 7.990 gramów suszu konopi innych niż włókniste, to jest przestępstwa z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 63 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 63 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu F. K. karę 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych każda, zaś oskarżonemu W. S. wymierzył karę 3 (trzech) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda,

II. na podstawie art. (...) ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego F. K. środek karny w postaci nawiązki na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii zobowiązując go do uiszczenia na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. kwoty 5.000 zł (słownie złotych: pięć tysięcy), zaś wobec oskarżonego W. S. orzekł środek karny w postaci nawiązki na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii zobowiązując go do uiszczenia na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. kwoty 2.000 zł (słownie złotych: dwa tysiące),

III. na podstawie art. (...) ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz. 685-698/16,

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu F. K. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 8 września 2015 r., godzina 15:10 do dnia 23 listopada 2015r., godzina 15:55, zaś oskarżonemu W. S. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 8 września 2015r., godzina 15:10 do dnia 23 listopada 2015r., godzina 15:50,

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych F. K. i W. S. na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych zgodnie z ich udziałem w sprawie, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r.

o opłatach w sprawach karnych wymierzył oskarżonemu F. K. opłatę w kwocie 1600 złotych, zaś oskarżonemu W. S. wymierzył opłatę w kwocie 900 złotych.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych oraz Prokurator – co do oskarżonego W. S..

Obrońca oskarżonych F. K. i W. S. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. która miała istotny wpływ na treść orzeczenia, polegająca na naruszeniu przez Sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów oraz braku wszechstronnego rozważenia przez Sąd I instancji całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz wszystkich istotnych okoliczności ujawnionych w sprawie, co w konsekwencji doprowadziło do błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, poprzez przyjęcie, że:

a) w miesiącu lutym 2015 r. Ł. K. zaproponował swojemu szkolnemu koledze P. D. zaciągnięcie kredytu na zakup, położonej w miejscowości J. pod numerem (...), gmina W. nieruchomości, nabycie tej nieruchomości a następnie prowadzenie tam uprawy marihuany. Następnie na przełomie lutego i marca 2015 r. Ł. K. pokazał P. D. nieruchomość, która w tym czasie stanowiła własność, będącego szwagrem Ł. K., D. K.. W tym czasie na terenie nieruchomości rozpoczęte były prace remontowe. Po namyśle P. D., z uwagi na sytuację finansową w jakiej się znajdował, przystał na tą propozycję. Po upływie tygodnia, jeszcze przed podpisaniem aktu notarialnego, P. D. wspólnie z Ł. K. oraz jego kuzynem F. K. udał się do miejscowości (...). Na terenie posesji przebywał wówczas W. S.;

b) w dniu 20 marca 2015 r. P. D., po odebraniu z banku kwoty kredytu, skontaktował się telefonicznie z Ł. K., który w tym czasie przebywał w miejscowości S.,. Mężczyźni umówili się na spotkanie, podczas którego P. D. przekazał Ł. K. pieniądze w kwocie 190.000 zł, po czym udał się do położonej w L. Kancelarii Notarialnej gdzie doszło do zawarcia umowy sprzedaży dwóch nieruchomości gruntowych położonych w miejscowości J., gmina W., powiat (...), województwo (...), spośród których jedna była nieruchomością zabudowaną, druga za niezabudowaną działką gruntu;

c) po podpisaniu aktu notarialnego P. D. udał się do miejscowości S., aby wyjaśnić z Ł. K. kwestię nadpłaconej kwoty. Wówczas Ł. K. stwierdził, że jeśli P. D. nie chce, to nie musi „w to wchodzić”;

d) po dokonaniu zakupu nieruchomości F. K., W. S., P. D. oraz Ł. K. zaczęli wykonywać remont budynku oraz adaptować pomieszczenia pod uprawę ziela konopi indyjskich. Ł. K. opłacał materiały budowlane oraz płacił za materiały potrzebne do budowy plantacji, On też zajmował się zakupem nasion;

e) wówczas w miejsce uschniętych roślin mężczyźni zasadzili nowe, małe rośliny, które następnie wzrastały. Roślin doglądali F. K., W. S., P. D. oraz Ł. K., którzy podczas wzrostu roślin zrywali ich liście aby urosły one jak najwyższe;

f) w dniu 7 września 2015 r. F. K., W. S. i P. D. zaczęli ścinać rośliny. Mężczyźni nożyczkami obcinali liście z roślin po czym wieszali lodygi z szyszkami na sznurkach na strychu. Poza tym układali oni także szyszki na podłodze na folii. W tym czasie spożywali alkohol. W pomieszczeniu, w którym suszyły się rośliny założona była wcześniej przez wskazanych mężczyzn wentylacja.

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 53 ust. 2 u.p.n. poprzez jego błędną wykładnię i zarazem zastosowanie.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez:

1. uznanie oskarżonych F. K. i W. S. za winnych tego, że od bliżej nieustalonego dnia do 8 września 2015 r. w miejscowości (...), gmina W., województwo (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu oraz z osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiali 405 krzaków konopi innych niż włókniste, w zamiarze wytworzenia środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste, przy czym uprawa ta mogła dostarczyć nie mniej niż 8.910 gramów w/w środka odurzającego, co stanowi znaczną ilość oraz działając jako powyżej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii zebrali ziele konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 20.432 gramów, to jest przestępstwa z art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzenie oskarżonemu F. K. kary roku pozbawienia wolności oraz oskarżonemu W. S. wymierzenie kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na podstawie art. 69 § 1 k.k. na okres próby wynoszący 3 lata;

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Prokurator zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego W. S. w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia o karze, zarzucając:

rażącą niewspółmierność kary wymierzonej W. S. za czyn opisany w art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., tj. w dolnych granicach ustawowego zagrożenia co nastąpiło wskutek niedostatecznego uwzględnienia przez Sąd przy wymiarze tejże kary okoliczności istniejących po stronie oskarżonego przejawiających się w jego dotychczasowym sposobie życia mającym przełożenie na uprzednią karalność za popełnienie tego samego przestępstwa, co przestępstwo aktualnie mu przypisane, co w powiązaniu z uwzględnianymi przez Sąd okolicznościami obciążającymi sprawia, że tak wymierzona kara jest niewspółmiernie łagodna do wagi czynów W. S., nie spełniając jednocześnie przypisanych im celów w zakresie indywidualnego oddziaływania na oskarżonego oraz w zakresie prewencji generalnej poprzez kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Podnosząc powyższy zarzut, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu W. S. za czyn opisany w punkcie I dyspozytywnej części wyroku kary 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonych okazała się zasadna o tyle, że w jej wyniku doszło do złagodzenia kar pozbawienia wolności wymierzonym oskarżonym. Na uwzględnienie nie zasługiwała natomiast apelacja prokuratora.

Zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonych były całkowicie chybione. Sąd Okręgowy nie dopuścił się obrazy art. 7kpk oraz art. 410 kpk. Ustalenia faktyczne oparte zostały bowiem na całokształcie materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie i jego ocena nie nosi cech dowolności. Uzasadniając ów zarzut obrońca ograniczył się wyłącznie do kontestowania przyjęcia za podstawę ustaleń faktycznych zeznań P. D. twierdząc, że dowód ten nie znajduje potwierdzenia w pozostałych dowodach. Jest to stanowisko błędne. Relacja procesowa P. D. koresponduje bowiem z protokołami oględzin miejsca przestępstwa, dokumentacją fotograficzną, opiniami biegłych z zakresu fizykochemii, a nawet wyjaśnieniami oskarżonych F. K. i W. S. – które to dowody omówił i prawidłowo przeanalizował Sąd orzekający w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Akcentowaną w apelacji obrońcy kwestią sporną jest w istocie to, czy działanie oskarżonych polegające na uprawie i zbiorze konopi (czemu oskarżeni nie zaprzeczali) wkroczyło w fazę wytwarzania środka odurzającego, której pierwszym etapem jest suszenie zebranych roślin. Otóż nie może budzić wątpliwości, że oskarżeni przystąpili do suszenia ściętych i zebranych roślin. Wynika to nie tylko z kwestionowanych w apelacji zeznań P. D., ale wskazanych już wyżej protokołów oględzin i dokumentacji fotograficznej. Na miejscu zdarzenia ujawniony został susz roślinny uzyskany ze ściętych roślin konopi innych niż włókniste, na co obrazowo wskazuje fotografia nr 8 (k. 19 akt sprawy). Relację P. D., że oskarżeni suszyli łodygi konopi z szyszkami potwierdza protokół oględzin(k. 10-14 oraz fot. nr 10 k. 20 akt sprawy). Poza sporem jest, że nie wszystkie uprawiane przez oskarżonych konopie indyjskie zostały ścięte i poddane procesowi suszenia, co odpowiada cytowanej w apelacji wypowiedzi P. D. „nie zdążyliśmy dokończyć całej zbiórki”. Nie zmienia jednak to faktu, że w czasie ujawnienia plantacji konopi część roślin była poddana już suszeniu, a w części ten proces był już nawet mocno zaawansowany (susz

roślinny na plandecy w jednym z pomieszczeń – k. 10 akt sprawy). Trafnie zatem Sąd Okręgowy ustalił, że zebrane przez oskarżonych rośliny poddane zostały procesowi suszenia i prawidłowo określił ich ilość i jakość – co nie jest w apelacji kwestionowane. Nie ma w tym kontekście żadnego znaczenia, czy w pomieszczeniach, gdzie znajdowały się poddane procesowi suszenia zebrane części roślin konopi, były w trakcie oględzin włączone lampy czy też nie. Dodać tylko należy, że wszystkie te pomieszczenia miały wentylację i ścięte części roślin były już w określonym stopniu (patrz opinii z zakresu fizykochemii) wysuszone.

Sąd Apelacyjny nie podzielił również zarzutu ujętego w punkcie drugim petitum apelacji obrońcy. Chodzi tu o zarzut naruszenia art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przez - jak podnosi skarżący - błędną wykładnię i zastosowanie. Pomijając to, że skarżący w istocie nie wykazuje w czym owej błędnej wykładni i zastosowania się dopatruje, należy stwierdzić, że w orzecznictwie, w tym także cytowanym w uzasadnieniu apelacji, w kontekście analogicznych zarzutów wskazywano, że wytwarzaniem środka odurzającego, o którym mowa jest w art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w tych wypadkach, gdy inne przepisy tej ustawy odrębnie penalizują zakazaną uprawę określonej rośliny (np. konopi) oraz zbiór z niej takich jej części, które same już uznawane są za środek odurzający (np. ziela konopi), są dopiero takie dalsze czynności podejmowane po zbiorze (np. suszenie), za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający zdolny do użycia (np. susz konopi) - por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 10 października 2016 r., sygn. II AKa 186/16 (LEX nr 2250179). W kontekście rozważanego zarzutu należy zważyć na to, że art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje samą uprawę konopi innych niż włókniste. W art. 63 ust. 2 tej ustawy penalizuje się zbieranie min. ziela konopi innych niż włókniste. Jeżeli zatem sprawca poprzestaje na uprawie lub zbiorze konopi, wówczas odpowiada za przestępstwo z art. 63 ust. 1 lub ust. 2 ustawy albo z obu tych przepisów. Każde dalsze działanie - takie jak np. suszenie ziela, wykracza już poza uprawę i zbiór. Zważyć należy, że penalizowane w art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii "wytwarzanie" środka odurzającego oznacza czynności, za pomocą których mogą być otrzymywane środki odurzające, substancje psychotropowe lub prekursorzy, a także ich oczyszczanie itd. (vide art. 4 pkt 35 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). Takimi czynnościami są pozyskiwanie samych szyszek (tzw. strzyżenie), suszenie ziela i przygotowywanie go do suszenia, jako że wysuszone kwiatostany (ziele) konopi (susz) to marihuana, zaś żywicy - haszysz, a więc preparaty C. (zob. T. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska: Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Warszawa 2000, s. 134-135). W konsekwencji należy podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażone w przywołanym powyżej wyroku z 10 października 2016 r., sygn. II AKa 186/16 (LEX nr 2250179), że oskarżony, którego zachowanie ogranicza się do uprawy konopi odpowiada z art. 63 ust. 1 ustawy, jeżeli zaś zbiera ziele konopi innych niż włókniste - nadto z art. 63 ust. 2 ustawy, a gdy podejmuje także dalsze czynności (np. suszenie) zmierzające do uzyskania gotowego do użycia środka odurzającego, w opisie przypisanego mu czynu muszą być ujęte wszystkie te znamiona czasownikowe, a czyn winien być zakwalifikowany kumulatywnie, w tym wypadku także z art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ponieważ oskarżeni w niniejszej sprawie przez ostatnie z opisanych zachowań wytwarzali środek odurzający.

Apelacja obrońcy oskarżonych obowiązała kontrolę zaskarżonego rozstrzygnięcia także w zakresie wymierzonych im kar. Sąd Okręgowy jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary W. S. uwzględnił jego wcześniejszą karalność za przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Zasadnie jednak skarżący zwrócił uwagę na rozprawie odwoławczej na fakt, że powyższe skazanie uległo już zatarciu. Skoro zatem nie istnieje już jeden z determinantów surowszego potraktowania oskarżonego przez Sąd I instancji, Sąd Apelacyjny, podziеляjąc prawidłowość ustaleń co do pozostałych okoliczności mających wpływ na wymiar kar, obniżył karę pozbawienia wolności wymierzoną W. S. do 3 lat. Wewnętrzna spójność wyroku, prawidłowo ustalone role oskarżonych, uzasadniały złagodzenie w takim stopniu również karę pozbawienia wolności wobec F. K.. Orzekając kary pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, miał na względzie Sąd Apelacyjny różnice w sankcjach przewidzianych przez przepisy art. 63 ust. 3 i 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Za uprawę i zbiór ziela konopi innych niż włókniste, ustawodawca przewidział karę pozbawienia wolności do lat 3, a w przypadku gdy uprawa może dostarczyć znacznej ilości ziela konopi sprawca podlega karze od 6 miesięcy do 8 lat. Z kolei już wytwarzanie znacznej ilości środka odurzającego, substancji psychotropowej stanowi zbrodnię. Z prawidłowych ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że wytwarzanie narkotyku przez oskarżonych zakończyło się na etapie suszenia. Nie doszło jeszcze do porcjowania uzyskanego suszu. Dokonane czynności sprawcze oskarżonych

nastąpiły tuż po zbiorze ziele konopi. To wszystko uzasadniało orzeczenie kar pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. 3 lata pozbawienia wolności w realiach sprawy jest karą dostatecznie surową. Nie znalazł przy tym Sąd Apelacyjny podstaw, żeby kary te nadzwyczajnie złagodzić. Na takie podstawy nie wskazał również apelujący obrońca.

Na uwzględnienie nie zasługiwała apelacja prokuratora. Zarzucana niewspółmierna łagodność kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu W. S. wynikać miała, zdaniem skarżącego, z niedostatecznego uwzględnienia jego uprzedniej karalności. Jak już wskazano wyżej, do tej okoliczności nie można się odwołać skoro owo uprzednie skazanie oskarżonego W. S. uległo zatarciu. Mając na uwadze omówione już wyżej okoliczności mające znaczenie dla wymiaru kary pozbawienia wolności, dalsze odnoszenie się do argumentacji skarżącego prokuratora jawi się jako zbędne.

Orzeczenie o kosztach sądowych postępowania odwoławczego znajduje oparcie w treści art. 627 i 634 k.p.k., a o opłacie orzeczono na podstawie art. 10 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

Grzegorz Kapera Barbara Krameris Andrzej Kot